

Õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtetele ei ole vastuolus see, kui liikmesriik annab erandjuhul ning selleks, et vältida seadusloome menetluse jooksul käibemaksu vähendamisele suunatud maksuskeemide laialdast kasutamist, mille vastu võitlemiseks on muutmiseks ette nähtud, sellele seadusele tagasiulatava jõu juhul, kui sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on ettevõtjatele, kes teostavad seaduses nimetatud majandustehinguid, selle seaduse eelolevast vastuvõtmisest ning tagasiulatavast jõust ette teatatud selliselt, et nad mõistaksid vaadeldava seadusemuudatuse tagajärgi nende poolt teostatavate tehingutele.

Juhul, kui see seadus vabastab maksust kinnisvaraga seotud majandustehingu, mis varem oli käibemaksuga maksustatav, võib see kaasa tuua käibemaksu korrigeerimise, mis on toimunud kinnisvara kaubatarne eest tasutud käibemaksu mahaarvamise õiguse kasutamise tulemusel ajal, kui kinnisvaraga on maksustav tehing tehtud, tühistamise.

(¹) EÜT C 7, 11.1.2003.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

21. aprilli 2005. aasta otsus

**kohtuasjas C-25/03 (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus):
Finanzamt Bergisch Gladbach versus HE (¹)**

(Kuues käibemaksudirektiiv — Elamu ehitamine kahe kaasomanikust abikaasa poolt, kes ei teosta majandustegevust — Ühe toa kasutamine ühe kaasomaniku poolt kutsetegevuse eesmärgil — Maksukohustuslase staatus — Mahaarvamise õigus — Kasutamise eeskirjad — Arvele esitatavad nõuded)

(2005/C 143/06)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas C-25/03, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ artikli 234 alusel Bundesfinanzhofi (Saksamaa) 29. augusti 2002. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saab Euroopa Kohtusse 23. jaanuaril 2003, menetluses Finanzamt Bergisch Gladbach v. HE, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R.

Silva de Lapuerta, R. Schintgen (ettekandja), G. Arestis ja J. Klučka, kohtujurist: A. Tizzano, kohtusekretär: ametnik K. Sztranc, 21. aprillil 2005 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

Nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, nii selle algses redaktsioonis kui ka selles, mis tuleneb nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiivist 91/680/EMÜ, millega täiendatakse maksupiiride kaotamise eesmärgil ühist käibemaksusüsteemi ning muudetakse direktiivi 77/388, tuleb tõlgendada järgmiselt:

— isik, kes omandab või laseb ehitada elamu, et seal koos oma perega elada, tegutseb maksukohustuslasena ja omab seega kuuenda direktiivi 77/388 artikli 17 kohast mahaarvamise õigust, kui ta kasutab selle hoone ühte tuba kontorina selleks, et teostada, olgugi et teisejärgulisena, majandustegevust sama direktiivi artiklite 2 ja 4 tähenduses, ning kui ta määrab selle hoone osa oma ettevõtte varade koosseisu;

— juhul, kui abielust tulenev kaasomanike ühendus, millel puudub õigussubjektsus ja mis ei teosta ise majandustegevust kuuenda direktiivi 77/388 tähenduses, esitab tellimuse investeerimiskaubale, tuleb nimetatud ühendust moodustavaid kaasomanikke selle direktiivi kohaldamiseks mõista tehingust kasu saavate isikutena;

— juhul, kui abielu tõttu ühenduses olevad kaks abikaasat omandavad investeerimiskauba, mille ühte osa kasutab oma kutsetegevuses ainuisikuliselt üks kaasomanikust abikaasa, on sellel abikaasal õigus maha arvata tema poolt ettevõtluse raames kasutatava asja osale vastav sisendkäibemaks kogu sisendkäibemaksust niivõrd, kui võrd mahaarvatav summa ei ületa maksukohustuslase mõttelise osa piire nimetatud asja kaasomandis;

— kuuenda direktiivi 77/388 artikli 18 lõike 1 punkt a ja artikli 22 lõige 3 ei nõua, et mahaarvamise õiguse kasutamiseks sellises olukorras nagu põhikohtuasjas peab maksukohustuslane omama arvet, mis on väljastatud tema nimele ja millelt nähtuvad tema mõttelisele osale kaasomandis vastavad hinna ja käibemaksu osad. Selleks piisab arvest, mis on koostatud mõlemale kaasomanikest abikaasale ühiselt ja millel ei ole sellist osade jaotust märgitud.

(¹) ELT C 70, 22.3.2003.